

— (A tulipán-korona.) A Városligetet, ilyenkor tavasszal, minden évben megkoronázza a főváros kertésze sárga, piros és rózsaszín lángban égő tulipánnal. A szökőkút körül lévő szép napos területen ujjong és kacag ez a pompás virágdisz, melynek semmit sem ártott a hó meg a fagy; szinte úgy tetszik, hogy használt neki, oly teljes az a tömérdek bübajos kehely. Égő-piros, aransárga, sárgapiros, rózsaszín, hó-fehér, fehérrel és rózsaszínnel tarka tulipán táborozik ott szinte hadirendben. Az egész olyan, mint egy hatalmas korona a fiatal levélköpenybe burkolozó liget fején. Ez a pazar tulipán- virágdisz ismét alkalmat ad arra, hogy átnyujtsuk a főváros kertészetének a rendes tavaszi elismerést, melyet különben az év egyéb szakában is megérdemel. De alkalom arra is, hogy ismét fölvevünk egy kérdést, melyet már többször emlegettünk szerény óhaj alakjában. A most tulipánnal előntött virágágyak körül vonul teljes körben az a kettős fa- és bokorsor, melyben körülbelül képviselve van Magyarország minden fája és bokra, sőt Európa és a többi világrész számos oly fája, mely a mi talajunkban megél. E fák és bokrok mellett néhány év előtt még le volt a földbe szurva egy-egy, a plánta tudományos latin nevével ellátott táblácska. Évekkel azelőtt azt indítványoztuk, hogy e táblákra festessék oda, a latin név alá, a magyar nevet is, a mi azzal a haszonnal járna, hogy az ifjuság megismerné a fákat, mert bizony, sajnos, alig van fővárosi gyermek (sőt a felnőttek közt is ritkaság), a ki a legközönségesebb fa nevét meg tudná mondani. A magyar névvel is jelzett plánta, pláne az olyan gondosan összegyűjtött változatban, mint az említett kör-fasorban, valószággal nyitott könyv lenne, melyből játszva tanulná meg a gyermek a természetrajz e részét. Akkori felszólalásunkra ki is adtak egy kommunikét, mely szerint a tanács a jelző-táblácskákat latin-magyar felírásokkal fogja fölcserélni. Ám az évek multak, a latin táblácskák elkoptak, elrothadtak és eltünedeztek és magyar felírásu sem került helyükbe. Most pedig nincs se latin, se magyar jelző-táblácska. A liget gyönyörködteti ugyan a szemet, de néma és zárkózott azokkal szemben, a kik szeretnék ismerni érdekes fáinak, bokrainak és virágainak nevét. A főváros, mely évszakonkint oly elragadó köntösbe öltözteti kertészeivel a liget virágágyait, — mint most is a tulipán-disszel, — miért nem guberálja ki azt a csekély költséget, mellyel a növények magyar megjelölése jár? Ezzel beszédessé, közlékennyé tenné a most némán mosolygó ligetet és egyéb kertjét, s nem csekély szolgálatot tenne vele a természetrajzi tanításának és a magyar nyelvnek.

Iktatószám		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Osztalýozás	
				Tárgy	
Szerző		412.21		Hely	
Cím				Idő	
Forrás:		Városliget		Személy	
(Hely)					
Bp.		"1913"			
(Hely)		(Idő)			
1913 11/26		(Köt. v. fü.			